

Wpływ zmian traktatowych na suwerenność w dziedzinie edukacji, zdrowia i polityki rodzinnej

Przed nami wybory, w których możemy wybrać polityków broniących suwerenności

Zagrożenie dla suwerenności

W listopadzie 2023 r. Parlament Europejski przegłosował radykalny projekt zmiany ustroju Unii. Po raz pierwszy formalnie uruchomiono w trybie Traktatu Lizbońskiego procedurę zmiany traktatów.

Poprawki do traktatów europejskich przyjęte pod koniec 2023 roku przez Parlament Europejski i przez Radę UE odwołują się wprost do Manifestu z Ventotene napisanego w 1941 roku przez włoskiego komunistę Altiero Spinellego. Jak można w nim przeczytać, „kwestia, która musi być rozwiązana jako pierwsza, to zniesienie podziału Europy na

suwerenne państwa narodowe”, a „źródłem wizji i pewności nie jest namaszczenie z woli ludu – ona jednak jeszcze nie istnieje, lecz świadomość reprezentowania najgłębszych potrzeb współczesnego społeczeństwa”. Biorąc pod uwagę wyjątkowy i niepowtarzalny status rodziny – podstawowej komórki społecznej i wspólnoty wy-

chowawczej, przekazującej tradycje narodowe i religijne oraz kształtującej postawy etyczne – należy podchodzić z wielką ostrożnością do wyrzekania się przez państwa członkowskie UE jakiegokolwiek części kompetencji w obszarze edukacji i prawa rodzinnego.

Suwerenność narodowa jest gwarantem narodowego interesu. Środkiem zabezpieczającym konkretne korzyści dla każdego z nas. Cesja suwerenności to trwałe przeniesienie tych instrumentów w ręce nowej, ponadnarodowej elity pozostającej poza demokratyczną kontrolą narodu.

Zagrożenia dla polityki edukacyjnej

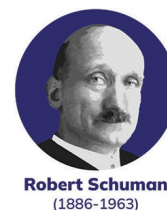
Zastępowanie wartości narodowych „europejskimi”

Konsekwencje zmian

Oznacza to daleko idące **ograniczenie samodzielności** państw członkowskich w zakresie określania treści nauczania oraz organizacji systemów edukacji

- wprowadzenie jednolitej, europejskiej matury
- ograniczenie nauczania ojczystego języka, historii czy geografii
- ograniczenie samodzielności państw członkowskich w zakresie określania treści nauczania oraz organizacji systemów edukacji
- wprowadzenie jednolitej dla wszystkich, obowiązkowej permissywnej edukacji seksualnej z elementami ideologii gender
- wdrażanie tzw. edukacji włączającej może wiązać się z obowiązkiem likwidacji szkół specjalnych
- odcięcie poszczególnych narodów od ich wielowiekowej tradycji oraz wykorzenienie ich przywiązania i miłości do własnej ojczyzny

Robert Schuman (1886-1963)

Altiero Spinellego (1907-1986)

Przejęcie kompetencji w dziedzinie edukacji i wychowania realizuje wizję komunisty Altiero Spinellego, zakładającą ostateczną likwidację suwerennych państw narodowych. Utworzenie wspólnego państwa europejskiego jest możliwe dzięki odpowiednio uformowanym kolejnym pokoleniom.

W miejsce usuniętego poczucia tożsamości narodowej zaszczepi się wspólnotową tożsamość europejską.

Zagrożenia dla polityki rodzinnej

Usuwanie z przestrzeni publicznej wartości cywilizacji zachodniej

Konsekwencje zmian

Otwarcie instytucjom unijnym możliwości dowolnego kształtowania stosunków rodzinnych w całej UE, aż do zupełnego podważenia naturalnej tożsamości rodziny, chronionej przez tysiąclecia europejskiej tradycji prawnej

Umożliwienie przyjęcia większością kwalifikowaną rozwiązań sprzecznych z tożsamością kulturową, konstytucyjną i obyczajową istotnej części państw członkowskich

Narzucenie wszystkim państwom członkowskim UE obowiązku uznawania skutków prawnych rejestracji i uprzywilejowania związków homoseksualnych

Większość kwalifikowana pozwoli przegłosować rozporządzenia narzucające wszystkim państwom członkowskim rozwiązania z zakresu prawa rodzinnego, nawet pomimo ich stanowczego sprzeciwu

Normalizacja procedury surrogacji, czyli „kupowania” dziecka poczętego z własnego lub obcego materiału genetycznego, lecz urodzonego przez „matkę zastępczą”, będzie kompetencją Unii

Zagrożenia dla polityki zdrowotnej

Rezygnacja z suwerennej polityki zdrowotnej w razie pandemii*

Konsekwencje zmian

Uznanie w normach traktatowych, niedookreślonej koncepcji „zdrowia i praw seksualnych i reprodukcyjnych” oznacza głównie aborcję i powszechnie dostępną antykoncepcję

Upowszechnienie drastycznych ingerencji chirurgicznych i hormonalnych w ramach tzw. „transycji” czy „zmiany płci”

*Wprowadzenie centralnej polityki sanitarnej, włączając w to decydowanie o ograniczaniu praw i wolności (wprowadzanie lockdownów, ograniczeń w przemieszczaniu się i obowiązkowych szczepieniach) z pominięciem polskiego rządu i parlamentu

Aktualnie, prawo unijne nie reguluje kwestii dostępności aborcji w poszczególnych państwach członkowskich

Wprowadzenie ponadnarodowych norm bioetycznych, począwszy od aborcji, surrogacji i eutanazji, po procedury transycji, klonowania i zasady wykorzystania komórek ludzkich

Wśród przyjętych przez Parlament Europejski 267 poprawek do unijnych traktatów znalazły się zmiany oddające Unii Europejskiej **kontrolę nad szerokim obszarem polityki zdrowotnej**